

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

מן התלמוד

סדר קדשים
מסכת מנחות, דף ס"ב

"רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה ומחוי הכי, ואמר: גירא בעינא דשטנא. ולאז מילתא היא, משום דאתי לאתגרווי ביה".

מחוי - מסמך
גירא - חץ

הסבר: רב אחא בר יעקב היה מנענע את הלולב הלך ושוב, ואומר: "חץ בעיני השטן". אולם התלמוד אומר שלא ראוי לומר כך, כדי שלא יבוא השטן להתגרות בו.

מתולדותיו

משה ינוקא

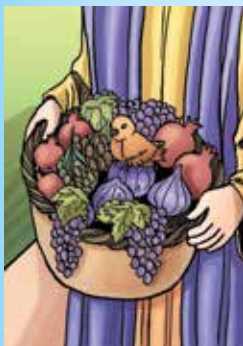
(תרצ"ב-תשס"ג 1932-2003)

היה מראשוני המפקדים בחטיבת הצנחנים. הוא נולד בירושלים, הצטרף לפלמ"ח בגיל 16 והשתתף בקרב הקסטל, ולאחר מכן צורף לחטיבת הנגב ולחם במלחמת העצמאות. בשנת תשי"ב (1952) התגייס לצבא הקבע ושירת כמדריך בבית הספר לקצינים, ולאחר מכן הצטרף ליחידה 101 של אריאל שרון, בה שירת כסמ"פ וקצין מבצעים. הוא השתתף בתכנון ובביצוע מרבית פעולות התגמול, כגון: מבצע חץ שחור, מבצע אלקיים, מבצע אגד, מבצע הר געש ומבצע כנרת. כמו כן, השתתף בקרב המתלה שבו פיקד על הפלוגה לאחר פציעתו של המפקד.

סדר קדשים | מסכת מנחות נ"ח-ס"ד
שבת פר' נח | כ"ח בתשרי- ד' בחשוון (7-13 לאוקטובר)

דף נ"ח: גוזלות עם הביכורים

"ביכורים" מלשון בכור. אלה הפרות הראשונים, הבכורים. הולך אדם בפרדסו, והנה הוא מבחין שבין עלי העץ מתחיל לבצבץ פרי. נוטל חוט, קושר על הפרי ואומר: "זה יהיה ביכורים". כשהפרי גדל והיה ראוי לאכילה, קטפו אותו, הניחוהו בכלי והעלו אותו לירושלים לכהנים. מביאי הביכורים נהגו להניח גוזלות על סלי הפרות, כדי ליפות את הפרות ולהראות את השמחה שה' נתן להם. מה עשו בגוזלות אלו? הקריבו אותם לקרבן עולה. גוזלות נוספים היו מביאי הביכורים נושאים בידיהם, כמתנה לכהנים.

דף נ"ט: שמן על המנחה

על מנחה שמביא חוטא על עברה שעבר, אין הכהן שם שמן. מדוע? כי השמן עושה את המנחה למהודרת, והתורה אינה רוצה שמנחה שבאה בגלל עברה תהיה מהודרת.

מה דינה של המנחה שהכהן יצק עליה טיפת שמן? ובכן, אפילו טיפת שמן אחת פוסלת את כל המנחה, כי התורה אומרת "לא ישים עליה שמן" - אפילו אם הוא שם טיפה אחת, המנחה פסולה. אבל, ישנו מקרה מסוים שבו השמן אינו פוסל את המנחה, כאשר השמן הונח על חתיכה מן המנחה שאינה בשיעור כזית.

דף ס': מנחה של נוכרי

לפי אחת הדעות במשנה הנלמדת בדף זה אם נוכרי הביא מנחה לבית המקדש מקבליים ממנו אותה ומקריבים אותה. אבל, יש הבדל בין מנחה המובאת על ידי יהודי לבין מנחה המובאת על ידי נוכרי: מנחה המובאת על ידי ישראל, הכהן לוקח ממנה קומץ ומקטיר אותו על המזבח, ואת יתר המנחה אוכלים הכהנים, אך מנחה המובאת על ידי נוכרי עולה כליל על המזבח, ואין הכהנים אוכלים ממנה מאומה. דין זה קיים גם בקרבן שלמים שמובא לבית המקדש על ידי נוכרי: מקריבים אותו לקרבן עולה. הכהנים אינם אוכלים את בשר הקרבן אלא מקריבים את כל הקרבן על המזבח.

דף ס"א: תנופה

אחת מעבודות המקדש שהכהנים עסקו בהם היתה "תנופה". המשנה הנלמדת בדף זה מונה קרבתות שצריך הכהן להניח, לפני שמקריבים אותם, בין היתר מונה המשנה את "שתי הלחם ושני כבשי עצרת". איך היה הכהן מניח אותם יחד? הוא הניח את הלחמים על הכבשים, בעודם חיים, הכניס את שתי ידיו תחת הכבשים והניח אותם באויר, קדימה ואחורה, למעלה ולמטה.

מתפללים

לפניכם אירוע שעור דיון סוער:

דני תמיד חלם לשרת ביחידה קרבית. לקראת גיוסו לצה"ל דני קיבל זימון לבדיקות רפואיות. לשמחתו, הרופאים לא גילו בבדיקות שהוא סובל מבעיה רפואית שעלולה לפגוע בו בזמן מאמץ גופני מוגבר. הוריו מתלבטים עכשיו מאוד האם לדווח על הבעיה הרפואית שלו לצבא.

מצד שני:

אם הם ידווחו לצבא הם יורסו את חלומם של דני לשרת ביחידה קרבית והוא לעולם לא יסלח להם על כך.

מצד אחד:

הם דואגים שחלילה הוא עלול להיפגע במהלך שירותו הצבאי כתוצאה ממאמץ, עקב המצב שלו, ואז הם לא יסלחו לעצמם על כך שלא דיווחו על הבעיה שלו.

...ואה
דעתכם?

דבר תורה

התיבה שבנה נוח במשך 120 שנה הייתה עצומה. אורכה היה כמעט כשל חצי נושאת מטוסים בת ימינו וגם שאר ממדיה היו אדירים.

מקשה על כך הרמב"ן: **מדוע נוח טרח לבנות תיבה כה גדולה?** הרי הוא ידע שבלי נס משמים, גם לתיבה כה גדולה לא יוכלו להיכנס כל סוגי החיות שבעולם עם כל האוכל והציד הנדרש? **אז מדוע לטרוח כ"כ הרבה אם בלאו הכי יזדקק לנס?**

עונה על כך הרמב"ן: "עשו אותה גדולה, למעט בנס, כי כן הדרך בכל הניסים שבתורה... לעשות מה שביד אדם לעשות, והשאר יהיה בידי שמים".

הרמב"ן מלמד כאן כלל חשוב: הקב"ה תמיד חפץ במעשיו של האדם. גם במקום בו בוודאות יש צורך בנס, על האדם לעשות מה שביכולתו כדי להיות שותף בבניין העולם ותיקונו.

מי אני?

- יצאתי ב-9.1.68 מאנגליה לישראל, כשעל סיפוני 69 אנשי צוות.
- הקשר האחרון איתי התקבל ב-24.1.68 ממקום ליד האי כרתים.
- ב-28.5.99 התגלו שרידים שלי באמצע הדרך בין כרתים לחיפה, על קרקעית הים בעומק 2,950 מטר.

ללא זכא

מספר
מבואות

לוח
מבואות

4260	3930	3880	3828	3728	3408	3340	2934	2883	2448	2448	2238	1948	0			
																
495 תחילת התנ"ך	רבי יהודה הנשיא	רבי עקיבא	חורבן ביהמ"ק ה-2	הלל הזקן	-352 הקמת הבית השני	-586 חורבן בית המקדש הראשון	חננות בית המקדש הראשון	שלמה המלך	דוד המלך	בצלאל	מתן תורה	-1311 יציאת מצרים	אפרים ומנשה	-1521 בניי במצרים	-1812 אברום אבינו	-3760 ברית העולם

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

התבוננו היטב בציור וענו על השאלות הבאות:

- 1 מי זו הצוללת הזו?
- 2 מה הסיפור שלה?
- 3 מהיכן היא יצאה ולאן היו פניה מועדות?
- 4 כמה אנשים היו עליה?

זוהי צוללת מסוג סס"מ, שפיתחו במפעל הצוללות של הצי הישראלי. היא נבנתה בשנת 1969 ונמצאת בשימוש עד היום. היא אחת מהצוללות היחידות בעולם, שיש להם חלון מים.

מי אני?

- א. נולדתי בווינה-אוסטריה ב-1934 ובגיל 5 עליתי ארצה עם הוריי לבת-ים.
- ב. ב-1951 התגייסתי לחיל הים, סיימתי קורס חובלים, שירתתי בצוללות והגעתי לדרגת רב סרן.
- ג. ב-1965 יצאתי לאנגליה לפקח על השיפוצים בצוללת דקר, ובסיומם התמניתי למפקד הצוללת.

מן ההסטוריה

מבצע חץ שחור

מבצע חץ שחור, המכונה גם פעולת עזה, נערך באדר תשט"ו (פברואר-מרץ 1955) ברצועת עזה שהייתה אז בשליטת מצרים. ההחלטה על המבצע התקבלה בעקבות סדרת פיגועים שנעשו על ידי מסתננים מהרצועה, שבשיאה נרצח יהודי ברחובות. מטרת המבצע הייתה לחדור למחנה צבאי ליד עזה ולחבל במתקניו, וכן לפוצץ את מכון המים ואת תחנת הרכבת. במבצע השתתפו חמישה כוחות צנחנים בפיקודם של סעדיה אלקיים, משה ינוקא, דני מט, מוטה גור ואברהם חלווה. זו הייתה פעולת התגמול הגדולה הראשונה של צה"ל, והיא התרחבה מעבר למתוכנן. במהלך הפעולה נהרגו 37 חיילים מצרים ושמונה חיילים יהודים.

מבצע חץ שחור (Wikipedia)

5778

ה'תשע"ח
2017
70 שנה
למדינה

התשכ"ט

1969
הרב
אריה לויין

ה'תשכ"ז

1967
מלחמת
ששת הימים

ה'תש"ח

1948
הקמת
המדינה

ה'תש"ז

1947
מלחמת
העצמאות

ה'תרצ"ט

1939
שואה

ה'תר"ך

1897
הרצל

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

ה'תרצ"ב

1939
שואה

סדר קודשים, מסכת מנחות, דפים ס"ב-ס"ד

דף ס"ב: רבי חנינא בן חכנאי

אחרי חורבן בית המקדש השני, הפכה העיר יבנה למרכז רוחני, בעמלו הרב של רבן יוחנן בן זכאי. בית הדין הגדול ישב בה, הוקם בה בית מדרש גדול לחכמים רבים ותלמידים שלמדו בבית המדרש צמחו והיו לגדולי הדור הבא. בין צעירי החבורה בישיבת יבנה באותה תקופה, היה רבי חנינא בן חכנאי, שדבריו מובאים בדף זה, שהיה מתלמידיו המובהקים של רבי עקיבא, יחד עם רבי שמעון בר יוחאי. שלוש עשרה שנה רצופות הוא למד תורה בבני ברק מפי רבי עקיבא, ובתלמוד ובמדרשים מופיעים מאמרים רבים בשמו בהלכה ובאגדה. במדרש מסופר על צדקותו, שרוב ימיו ישב בתענית, מגיל שתים עשרה ועד היותו בן תשעים וחמש.

דף ס"ג: קצירה בליל שבת קודש

המשנה הראשונה בפרק עוסקת בקצירה בשבת, ואומרת שפעם בכמה שנים היתה מצוה לקצור בשבת. כיצד? מנחת העומר קרבה ביום ט"ו בניסן, היום השני של חג הפסח. מביאים אותה מן השעורים ומצוה לקצור אותה בלילה האחרון לפני ההקדשה. לפיכך אם היום השני של חג הפסח חל בשבת, קצרו את השעורים בליל שבת. לפני שהיה הקוצר עושה את מלאכתו הוא היה שואל את כל האנשים שעמדו סביבו: כבר שקעה השמש? והם השיבו: כן. כך שלוש פעמים. וכן היה שואל אותם שאלות נוספות לגבי הקצירה, עד שהם נתנו לו אישור לקצור.

דף ס"ד: פתחיה

בבית המקדש היה אדם מיוחד ממונה על הקופה של החיבים בקרבנות העוף. מאחר שהלכות קרבנות העוף סבוכות ורבות, מינו חכם גדול הבקי בהלכות אלו. לאדם שהיה ממונה על הקופה קראו "פתחיה". מי היה פתחיה? מרדכי היהודי. לאחר נס פורים הוא עלה לארץ ישראל בעלית עזרא והשתתף בבנין בית המקדש השני. ומדוע הוא נקרא "פתחיה"? כי הוא הבין שבעים שפות, הבחין בשיבושי שפות ופתר ופיענח משמעויות לשון שונות.

אמר רב חסידא: פעם אחת היתה בצורת בארץ ישראל, ולא ידעו היכן אפשר לקצר שעורים לקרבן העומר. עמד אדם אילם, הניח את ידו האחת על גג בית ואת ידו השנייה על צריף, אבל איש לא הבין מה כונתו. הביאווהו לפני מרדכי, והוא שאל מיד את האנשים: האם יש מקום שנקרא "צריפין גגות"? "צריפין גגות"? התברר שאכן יש מקום שנקרא "גגות צריפין" ובו גדלו שעורים.

חידת פלפול מילים

שנו את סדר האותיות כדי לזהות את שמות האישים שמוזכרים בעלון:

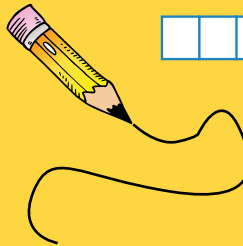
אנניח נב אניכחי

בקייע נרען

השם אקוני

דין מט

הפחית

יש לי מושג | "מי שברך"

"מי שברך" הוא נוסח תפילה קצרה בו מברכים אדם או קבוצה מסוימת. הנוסח הנפוץ ביותר הוא ברכה לעולה לתורה, וכן ישנם נוסחי ברכה לחולים, ליולדת, לתינוקות שנולדו, לחיילי צה"ל ועוד.

שאלות השבוע

- מהי עבודת ה"תנופה" בבית המקדש וכיצד היו מקיימים אותה?
- כיצד קראו לאדם שהיה ממונה על הקופה בבית המקדש?
- כיצד היו מקיימים את מצוות הפיכורים?

בין הפותרים נכונה תיערך הגרלה שבועית* והזוכה בה יזכה בטאבלט איכותי או בסט ספרים של התלמוד הישראלי (לפי בחירתם). את התשובות יש לשלוח במייל עד יום רביעי בשעות הצהריים: talmudisraeli@medison.co.il. הודעות ישלחו לזוכים במייל ושמותיהם יפורסמו בדף הפייסבוק של התלמוד הישראלי.

*בפיקוח רואה חשבון

